

Nr. 19.
15.
oktbr.

Lög

um

vegina á Íslandi.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi, og Vjer staðfest þau með samþykki Voru :

1. gr.

Öllum vegum skal skipt í fjallvegir og byggðavegi.

2. gr.

Þeir vegir eru fjallvegir, sem liggja milli landsfjórðunga eður sýslna. Landshöfðinginn ákveður eptir tillögum hlutaðeigandi amtsráðs eða amtsráða hverjir vegir skuli vera fjallvegir.

3. gr.

Eje það, sem með þarf til vegabóta á fjallvegum, greiðist úr landssjóði. Í fjárlögum unnum skal í hvert skipti ákveða upphæð þessa fjár fyrir næstu 2 ár, en landshöfðinginn gjörir þær ráðstafanir, er með þarf, til þess fjenu verði varið á sem haganlegastan hátt.

4. gr.

Byggðavegum skal skipt í sýsluvegi og hreppavegi; það eru sýsluvegir, sem liggja sýslna á milli. Sýsluvegi skal og leggja yfir hverja sýslu, þar sem mestar eru þjóðbrautir. Hver sýslunefnd fyrir sig stingur upp á, hverjir vegir skuli vera sýsluvegir þar í sýslu, og leggur síðan hlutaðeigandi amtsráð úrskurð á málið. Gjald það, sem eptir tilskilpun 15. marz 1861 greiðist til þjóðvega, skal hjer á eptir ganga einungis til vegabóta á sýsluvegum.

5. gr.

Hreppsnefndirnar stinga upp á, hverjir vegir skuli álitast hreppavegir í hverjum hreppi, og leggur síðan hlutaðeigandi sýslunefnd úrskurð á málið. Öll gjöld til hreppavega greiðast þannig, að fyrir hvern verkferan mann, 20—60 ára, greiðist hálf dagverk eptir verðlagsskrá; þó skal hverjum einstökum gjaldanda heimilt að vinna af sjer gjaldið, ef hann kys það heldur, og greiðir hver húsbondi gjaldið eða verkið af hendi fyrir heimilismenn sína. — Hreppsnefndirnar ráða, hver í sínum hreppi, hvornig vegabóttagjaldinu er varið. — Þó skulu þær gjöra hlutaðeigandi sýslunefnd grein fyrir því, hvað unnið hefir verið að vegabótum hvert ár, og hvornig vegabóttagjaldinu hefur verið varið.

Nr. 19. Lög 15. oktbr. um vegina á Íslandi.

L o v

Nr. 19.
15.
Oktbr.

om

Veivæsenet i Island.

Vjer Christian hinn Niundi, af guds nåd Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi i Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Alle Veie inddeles i Fjeldveie og Bygdeveie.

§ 2.

De Veie, som forene to Landsfjerdinge eller Sysler, ere Fjeldveie. Landshøvdingen bestemmer efter vedkommende Amtsraads Indstilling, hvilke Veie skulle anses som Fjeldveie.

§ 3.

De til Anlæg og Istandsættelse af Fjeldveiene fornødne Udgifter afholdes af Landskassen. I hver Finantslov fastsættes Størrelsen af den Sum, der i de paafølgende 2 Aar skal anvendes i det nævnte Diemed, hvorefter Landshøvdingen træffer de fornødne Foranstaltninger til, at den bevilgede Sum anvendes paa den henfigtmæssigste Maade.

§ 4.

Bygdeveiene inddeles i Sysjelveie og Keppeveie. De Veie, som forene to Sysler, ere Sysjelveie. En Sysjelvei bør desuden anlægges gjennem hvert Sysjel, hvor Færdjelen er størst. Ethvert Sysselforstanderskab har for sit Sysjels Vedkommende at foreslaa, hvilke Veie skulle anses som Sysjelveie, hvorefter vedkommende Amtsraad afgjør Sagen ved sin Resolution. Det Beløb, som ifølge Forordning af 15de Marts 1861 udredes til Afholdelse af Udgifterne ved Hovedveiene, vil for Fremtiden være at anvende udelukkende til Anlæg og Istandsættelse af Sysjelveie.

§ 5.

Kepsforstanderskaberne gjøre Forslag om, hvilke Veie skulle anses som Keppeveie i hver Kep, hvorefter vedkommende Sysselforstanderskab afgjør Sagen ved sin Resolution. Alle Udgifter til Keppeveie udredes saaledes, at der for hver arbejdsfær Mandsperson i en Alder fra 20 til 60 Aar, svares et halvt Dagsarbejde, beregnet efter Kapitelstarten; dog staaer det hver enkelt Yder frit for, hvis han foretrækker det, at præstere Arbejdet in natura, saaledes at hver Husbond udreder Beløbet eller præstere Arbejdet for sine Husfolk. Kepsforstanderskaberne afgjøre, hvert for sin Keps Vedkommende, hvorledes Veibidragene anvendes, dog at de gjøre Indberetning til vedkommende Sysselforstanderskab om, hvad Veiarbejde der er udført hvert Aar, samt hvorledes Veibidragene ere anvendte.

Nr. 19. Lov af 15de Oktbr. om Veivæsenet i Island.

Nr. 19.

15.
oktbr.

6. gr.

Nú er sýsluvegur lagður yfir einhvern hrepp eptir 4. gr., svo að þar er minna að gjöra við hreppaveg en annars; skal þá hlutaðeigandi sýslunefnd hafa heimild til að taka annaðhvort ár allt að helmingi af vegabótagjaldi þess hrepps samkvæmt 5. gr. og leggja til vegabóta í öðrum hreppum, þar sem mikið er að gjöra að vegabótum, enda sje þar eigi sýsluvegur.

7. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. ágúst 1876, og eru þá afnumdar ákvarðanir í 1., 2., 3., 18. og 21 gr. í tilsk. 15. marz 1861, sem og hverjar aðrar ákvarðanir, er koma í bága við lög þessi.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 15. dag oktbrm. 1875.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.

§ 6.

Naar en Sjsfelvei overensstemmende med § 4 er anlagt gennem en Rep, saa at Reppeveiene der udfordre mindre Arbeide end andetsteds, er vedkommende Sjsselforstanderskab bemyndiget til hvert andet Aar at anvende indtil Halvdelen af de Veibidrag, som udredes af Reppen ifølge § 5, til Veiarbeide i andre Repper, hvis Veie udfkræve større Udgifter, og hvor ingen Sjsfelvei fører igjennem.

Nr. 19.

15.
Oktbr.

§ 7.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste August 1876, og fra samme Tid ophæves Bestemmelserne i Forordning af 15de Marts 1861 §§ 1, 2, 3, 18 og 21, saavel som alle andre Bestemmelser, som stride imod nærværende Lov.

Svovestfer alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg den 15de Oktober 1875.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Nellemann.